

Lakialoite 40

Jouko Jääskeläinen /skl ym.: Lakialoite laiksi tuloverolain 31 §:n muuttamisesta*Eduskunnalle*

Työmarkkinat ovat tällä hetkellä Suomessa varsin jäykät. Työhön kerran päässeet eivät voi luopua työpaikastaan ja työtä haluavat eivät sitä juuri saa. Vaikka palkkatyön määrä ei lisäännä, on kotitalouksissa kuitenkin paljon yhteiskunnan kannalta tärkeää työtä. Asia vaatisi korjauksia ainakin kahdella tavalla.

Tuloverolaki tuntee oikeuden vähentää verotuksessa eräitä tulon hankkimisesta johtuneita menoja. Kuitenkaan kotiin hoitotyöhön palkatun henkilön aiheuttamia kuluja ei voi vähentää, vaikka työssä käyvät vanhemmat tarvitsevat eri syistä tällaisen työntekijän kotiin. On monilapsisia perheitä, on paljon sairastavia tai allergisia lapsia, jotka eivät voi olla päiväkodissa, tai perheessä on vanhus, pitkäaikaissairas tai vammaisen henkilö, joka tarvitsee hoitajan kotiin. Perhe

on tällöin työnantaja ja työllistää työttömän, mitä on pidettävä yhteiskunnallisesti arvokkaan ja näin ollen myös verotuksellisesti tuettavana asiana.

Tuloverolaki kohtelee eriarvoisesti sellaisia perheitä, joissa toisella huoltajasta on tuloja, mutta toisella ei ole tuloja siksi, että hän tekee kotona hoitotyötä. Tällaiset perheet ovat todellisuudessa tuloloukussa, joka olisi helposti poistettavissa siten, että ansiotuloja saava puoliso voisi tehdä ylimääräisen vähennyksen sekä valtion- että kunnallisverotuksessa.

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että Eduskunta hyväksyisi seuraavan lakiehdotuksen:

Laki**tuloverolain 31 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/92) 31 §:ään uusi 5 ja 6 momentti seuraavasti:

31 §

Perheen huoltajalla on oikeus verovähennyksen tekoon, jos kotiin on palkattu henkilö hoitamaan alle kouluikäistä lasta tai vanhusta, vammaista tai pitkäaikaissairasta niin kuin asetuksella on erikseen säädetty. Vähennys tehdään valtionverotuksessa verotettavasta ansiotulosta ja kunnallisverotuksessa verotettavasta tulosta ja se on puolet ja enintään 4 000 markkaa aiheutuneista palkkauskustannuksista kuukaudessa. Vähennyksen perusteena ovat ensisijaisesti sosiaali- ja eläkemaksut sekä veronpidätykset ja toissijaisesti palkansaaajalle maksetut suoritukset.

Perheessä, jolla on huoltovelvollisuus, saa enemmän ansaitseva puoliso tehdä ylimääräisen 25 000 markan vähennyksen valtion- ja kunnallisverotuksessa. Vähennystä korotetaan 5 000 markalla toisesta, kolmannesta ja neljännessä lapsesta, kuitenkin enintään 40 000 markkaan. Perusvähennystä voidaan korottaa maksimimäärään myös vanhuksen, vammaisen tai pitkäaikaissairaana hoidosta siten kuin asetuksella erikseen säädetään. Vähennystä pienennetään sillä määrällä, joka vähemmän ansaitsevalla puolisoalla on verotettavaa palkka- ja pääomatuloa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Helsingissä 12 päivänä syyskuuta 1996

Jouko Jääskeläinen /skl

Tauno Pehkonen /skl

Toimi Kankaanniemi /skl

Bjarne Kallis /skl

Päivi Räsänen /skl

